

alene skal være et dække over en kulturel skævvridning af landet, er vi ikke så interesserede. Jeg vil gerne understrege, at det er det seriøse, der har vores interesse. Vi forstår således ikke udtalelser som følgende citat af ministeren fra Jyllands-Posten forleden:

»Det er frugtesløst at blive ved at diskutere, om Det Kgl. Teater kan ligge i Lemvig. Nej, det kan det ikke.«

Til redegørelsens formulering: »Tillige er det efterhånden relativt enkelt og billigt at bevæge sig rundt i landet, så alle har de kulturelle tilbud inden for rækkevidde,« er vel kun at sige, at lige præcis det samme argument kan benyttes til fordel for en spredning af de nationale kulturinstitutioner.

Ministeren peger i denne sammenhæng også på uklarheder og inkonsekvens omkring provinspuljens benyttelse. Men at ophæve provinspuljen, alene fordi forvaltningen var skandaløs, er da en ulogisk konsekvens.

Den tidligere kulturminister havde den frimodighed at snuppe penge, der i finansloven direkte var reserveret til investeringer i provinsen, til at finansiere et nyt indgangsparti til Zoologisk Have i København. Jeg håber, at vi fremover vil blive forskånet for tilsvarende despekt for den kulturelle jævnbyrdighed i forholdet mellem provins og hovedstad og for yderligere københavneri.

Ministerens postulat om en diskussion om placering af Det Kongelige Teater i Lemvig overraskede som sagt mange. Her venter den hele by og det halve land spændt på regeringens løsningsbidrag til den heftige og pågående diskussion om Teaterfuglens placering på Kgs. Nytorv.

Princippet om decentralisering har for øvrigt været håndhævet på en ret speciel måde i ministerens håndtering af dette byggeri. Det pres, regeringen har forsøgt at lægge på det folkevalgte bystyre, har været enormt. Med trusler om, at det var Teaterfuglen eller ingenting, har kulturministeren mast på for at få Borgerrepræsentationen til at godkende byggeriet. Da det kneb, udskød ministeren sagen i håb om, at kommunevalget ville ændre holdningerne.

Det håb er der ikke meget der tyder på vil gå i opfyldelse. Dagens debat vil derfor være en helt oplagt anledning for regeringen til at meddele Københavns Kommune, om det fortsat er regeringens politik, at Teaterfuglen er *tilbudet*, og at regeringen ikke vil arbejde for at finde en anden løsning på Det Kongelige Teaters proble-

mer, hvis Borgerrepræsentationen lader projektet falde.

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Ebbe Lundgaard):

Fru Ester Larsens bemærkninger om Det Kongelige Teater og nybyggeriet overraskede mig en del. Fru Ester Larsen fremstillede det, som om det var regeringen alene, der ønsker at gennemføre det byggeri, som har været undervejs i 4 år. Jeg vil minde fru Ester Larsen om, at det er en beslutning, som fem partier står bag, heriblandt partiet Venstre, som fru Ester Larsen tilhører, og som spillede en meget aktiv rolle, da man indgik forliget, også om udbygningen af et nyt skuespilhus ved Det Kongelige Teater på Kgs. Nytorv.

Jeg har forsøgt at kvalificere byggeriet i forhold til de indvendinger, der er kommet fra den københavnske lokalbefolkning, og når jeg nu om kort tid fremsender det reviderede forslag til Københavns Borgerrepræsentation, går jeg ud fra, at vi i respekt for det lokale folkestyre får Borgerrepræsentationen til at se på det nyfremsatte tilpassede projekt og så da beslutte, om der kan dispenseres fra lokalplanen.

Sker det, sker det på vegne af de fem partier, der står bag forliget, og som ønsker en udbygning af Det Kongelige Teater på Kgs. Nytorv.

Jeg må spørge fru Ester Larsen, om de udsagn, der er kommet herfra, er en antydning af, at Venstre er på vej væk fra dette forlig. Hvis det er tilfældet, er det bare et vink, så vil jeg indkalde forligspartierne og høre, om vi stadig væk er i gang med et fælles projekt. Jeg troede, man vidste, hvor man havde Venstre. Jeg er ved at være i tvivl.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Det kan godt være, vi skal repetere historien omkring planlægningen af udbygningen af Det Kongelige Teater.

Den forrige kulturminister fremlagde et projekt, hvor forudsætningerne var, at de tre kunstarter skulle forblive samlet, og at det kunne lade sig gøre på teatrets matrikel.

Venstre har længe været optaget af at løse Det Kongelige Teaters problemer. Derfor stod vi bag den konservative kulturminister, der arbejdede på at løse teatrets problemer, men som manglede støtte fra oppositionen. Den situation ville vi ikke bringe den socialdemokratiske regering i. Derfor har vi givet tilsagn